

355

Nr.
van het arrest

Nr. *126/107*
van het repertorium

Nr. 924 P 2004
van het parket-generaal

ARREST

Het Hof van Beroep zetselende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

en

en

geboren te , op ,
wonende te :

gesteld bij akte verleden door onderzoeksrechter
, te , op 23 juli 1999, het
onderzoek geopend zijnde ingevolge deze
aanstelling als burgerlijke partij

burgerlijke partijen

Vandermoeren vertegenwoordigd en
aanwezig en bijgestaan door Mr. loco
Mr. , beiden advocaat bij de balie van

TEGEN:

niet nader bepaalde hoeveelheden van niet nader bepaalde soorten afval, waaronder alleszins houtafval, roofing, plastic, vaten, diverse reststoffen van bouwwerken, betonafval

B. Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, 39 en 40 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op art. 5 §1 van het Besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) d.d. 6 februari 1991, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering d.d. 1 juni 1995 (Belgisch Staatsblad d.d. 31 juli 1995) en 12 januari 1999 (Belgisch Staatsblad d.d. 31 juli 1995), zonder voorgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of tweede klasse te hebben geëxploiteerd nl.

I. Van 13 december 1996 tot 12 januari 2000,

- rubriek 2.2.1.c)2°: opslag en sortering van niet gevaarlijke afvalstoffen bestaande uit papier en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouw- en sloopafval, met een opslagcapaciteit van meer dan 100 ton (klasse 1)

- rubriek 2.2.1.e: opslag en sortering van gevaarlijke afvalstoffen (klasse 1)

- rubriek 2.2.2.b.2°: Opslag en mechanische behandeling van niet gevaarlijke afvalstoffen uit 2.2.1.c, met een opslagcapaciteit van meer dan 100 ton (klasse 1)

- rubriek 2.3.6.a.2°: stortplaatsen, andere dan deze bedoeld in 2.3.7., van categorie 3: monostortplaats voor inerte afvalstoffen (klasse 1)

- rubriek 2.2.1.a: Opslag en sortering van inerte afvalstoffen (klasse 2)

- rubriek 2.2.2.c.2°: Opslag en mechanische behandeling van schroot, meer dan 10 ton t.e.m. 100 ton (klasse 2)

II. Van 13 december 1996 tot 21 november 1997,

- rubriek 17.3.9.3°: installaties voor het ontvangen, het opslaan en laden van vloeibare koolwaterstoffen, die als tussen- of eindproduct zijn bestemd voor een verdeler of gebruiker (o.a. brandstofverdeelininstallaties): overige inrichtingen (klasse 1), thans luidende: brand-

stofverdeelininstallaties voor motorvoertuigen, zijnde installaties voor het vullen van brandstoftanks van motorvoertuigen met vloeibare koolwaterstoffen bestemd voor de voeding van de erop geïnstalleerde motor(en): overige inrichtingen (klasse 1)

- rubriek 2.2.2.a.1°: Opslag en mechanische behandeling van inerte afvalstoffen, met een opslagcapaciteit van maximaal 1.000 m³ (klasse 2)

III. Op 20 november 1997,

- rubriek 12.3.2: vaste inrichtingen voor het laden van accumulatoren door middel van toestellen met een geïnstalleerd totaal vermogen van meer dan 5kW (klasse 2)

C. Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4 §2, 39 §1, 2°, §2, §3 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en de artikelen 1, 2 §1 en 80 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) d.d. 6 februari 1991, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering d.d. 1 juni 1995 (Belgisch Staatsblad d.d. 31 juli 1995) en 12 januari 1999 (Belgisch Staatsblad d.d. 31 juli 1995), zonder vooraf melding te hebben gedaan een inrichting die behoort of na de geplande verandering blijft behoren tot de derde klasse te hebben geëxploiteerd

I. Van 13 december 1996 tot 30 augustus 1999,

rubriek 17.3.6.1°b) opslaplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55 °C, maar dat 100 °C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van 100 liter t.e.m. 20.000 liter, voor andere dan sub a bedoelde inrichtingen (klasse 3)

II. Van 13 december 1996 tot 21 november 1997,

- rubriek 15.2: werkplaatsen voor het herstellen van motorvoertuigen (met inbegrip van carrosseriewerkzaamheden) andere dan bedoeld in rubriek 15.3 (klasse 3)

III. Van 20 november 1997 tot 12 januari 2000,

- rubriek 3.1.1°: het lozen van niet in rubrieken 3.4 of 3.6 begrepen bedrijfsafvalwater, met een debiet t.e.m. 2 m³/u (klasse 3)

IV. Op 20 november 1997,

- rubriek 2.2.2.d.1°: voertuigwrakken, met een opslagcapaciteit van meer dan 2 t.e.m. 10 wrakken of 10 ton (klasse 3)

- rubriek 15.1.1°: al dan niet overdekte ruimte waarin gestald worden 3 t.e.m. 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens, andere dan personenwagens (klasse 3)

D. Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikels 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (Belgisch Staatsblad d.d. 8 juni 1999)

Gelet op artikel 146 zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft

de eerste: als gebruiker die tot de werken opdracht heeft gegeven

de tweede: als eigenaar die de opstelling van vaste of verplaatsbare inrichtingen heeft toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht heeft gegeven en/of die de werken heeft uitgevoerd

op het onroerend goed gelegen te

gekadastreerd als
met een (globale) oppervlakte van respectievelijk
58 are en 90 ca en 1 Ha, 35 are

eigendom van (geboren te
op
bij akten verleden op 7 januari 1986 (terrein
en 18 februari 1986 (terrein
, overgeschreven te
hypotheekkantoor, op 24 januari 1986,
voor wat betreft de akte d.d. 07 januari
1986 en op 18 maart 1986, voor
wat betreft de akte d.d. 18 februari 1986

de hierna vermelde werken, omschreven in art. 44 van de wet d.d. 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

(art.42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996) en in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (Belgisch Staatsblad d.d. 08 juni 1999)

I. Zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen

de eerste en de tweede,

1)

a. tussen 1 januari 1990 en 1 januari 1991 te hebben uitgevoerd en
b. van dan af tot 12 januari 2000 te hebben in standgehouden
een terras in betonklinkers

2)

a. tussen 1 januari 1994 en 1 januari 1995 te hebben uitgevoerd
b. van dan af tot 12 januari 2000 te hebben instandgehouden
een aardenwal

3)

a. tussen 1 januari 1994 en 1 januari 1995 te hebben uitgevoerd
b. van dan af tot 20 november 1997 te hebben instandgehouden
een houten tuinhuis

4)

a. tussen 1 januari 1995 en 1 januari 1996 te hebben uitgevoerd
b. van dan af tot 20 november 1997 te hebben instandgehouden
een zwembad (5 m x 9m)

5)

a. tussen 31 mei 1996 en 1 juli 1996 te hebben uitgevoerd
b. van dan af tot 20 november 1997 te hebben instandgehouden
een houten sauna

6)

a. tussen 31 mei 1996 en 1 juli 1996 te hebben uitgevoerd
b. van dan af tot 12 januari 2000 te hebben instandgehouden
een aardenwal

7) van 13 december 1996 tot 12 januari 2000 te hebben instandgehouden

een reliëfwijziging door het terrein op te hogen met puinafval

II. In strijd met de vergunning d.d. 23 juli 1986 van het college van burgemeester en schepenen van

de eerste en de tweede,

van 13 december 1996 tot 12 januari 2000 te hebben instandgehouden

nl. een als bedrijfsruimte vergunde loods (20 x 15 meter, gebouwd uit een metaalconstructie en betonnen panelen), deels te hebben ingericht als woonruimte (150 m², met bureel, living, keuken, 3 slaapkamers, een badkamer) en een garagegedeelte

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te d.d. 4.2.2004 nr.

de voormelde eigendomsakten verleden door notaris te

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 24 juni 2004 door beklaagden tegen alle beschikkingen
- op 28 juni 2004 door het Openbaar Ministerie tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk gebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 3 rechters op 22 juni 2004 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 4C, dewelke als volgt heeft beslist:

VEROORDEELT :

eerste beklagde:

- voor de vermengde feiten A, B en C:

tot een geldboete van 2.000 : 40,3399 x 200 = 9.915,74 EUR

- voor het feit D

tot een geldboete van 500 : $40,3399 \times 200 =$
2.478,94 EUR

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de uitgesproken geldboeten ten laste van eerste veroordeelde, worden uitgesteld voor een termijn van DRIE jaar vanaf heden, uitgezonderd een effectieve geldboete van 1.000 : $40,3399 \times 200 =$ 4.957,87 EUR waarvoor de vervangende gevangenisstraf twee maanden zal bedragen (voor de vermengde feiten A, B en C) en uitgezonderd een effectieve geldboete van 250 : $40,3399 \times 200 =$ 1.239,47 EUR of een vervangende gevangenisstraf van een maand (voor het feit D).

tweede beklaagde:

- voor de vermengde feiten A, B en C:

tot een geldboete van 500 : $40,3399 \times 200 =$
2.478,94 EUR

- voor het feit D

tot een geldboete van 500 : $40,3399 \times 200 =$
2.478,94 EUR

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de uitgesproken geldboeten ten laste van tweede veroordeelde, worden uitgesteld voor een termijn van DRIE jaar vanaf heden, uitgezonderd een effectieve geldboete van 250 : $40,3399 \times 200 =$ 1.239,47 EUR waarvoor de vervangende gevangenisstraf een maand zal bedragen (voor de vermengde feiten A, B en C) en uitgezonderd een effectieve geldboete van 250 : $40,3399 \times 200 =$ 1.239,47 EUR of een vervangende gevangenisstraf van een maand (voor het feit D).

Beveelt overeenkomstig art. 59 § 1 van het Afvalstoffendecreet de verwijdering van het afval binnen drie maanden na vonnis en dit op straffe van een dwangsom van 200 EUR per dag vertraging.

Legt overeenkomstig art. 39 § 2 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning aan eerste en tweede beklaagde een verbod tot exploitatie op en dit op straffe van een dwangsom van 200 EUR per dag.

Beveelt het herstel in de vorige staat door afbraak van alle wederrechtelijk opgerichte constructies, met name het zwembad, het terras, de twee aarden wallen, de ophoging van het terrein en

Gelet op de neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat de hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat conform de vordering van het Openbaar Ministerie, de omschrijving der feiten dient te worden aangepast als volgt:

- tenlastelegging A: "... afvalstoffen te hebben achtergelaten en/of te hebben beheerd nl. ..." ingevolge decreet van 22 april 2005
- tenlastelegging B.III: "... met een geïnstalleerd totaal vermogen van meer dan 10 kW"
- de actualisering van de feiten sub D. aan de artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003

en dat tevens de materiële vergissing in de tenlastelegging C.I 'opslaplaatsen' dient verbeterd en gelezen als 'opslagplaatsen',

de feiten op zich hierdoor niet gewijzigd zijnde;

Overwegende dat de beklaagden hiervan in kennis werden gesteld en de gelegenheid hebben gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen;

Overwegende dat, voor zover bewezen, alle feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van strafvordering pas begint te lopen vanaf het laatst gepleegde feit, te weten 11 januari 2000; dat de verjaring van strafvordering gestuit is door de brief d.d. 12 juli 2004 waarbij het dossier door de Procureur des konings aan de griffie van het Hof werd overgemaakt;

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, de schuld van de beklaagden aan de feiten hen ten laste gelegd en zoals hiervoor omschreven sub B.III en C.IV eerste gedachtenstreepje niet bewezen is;

Dat beklaagden hiervoor worden vrijgesproken;

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, de schuld van de beklaagden aan

de overige feiten hen ten laste gelegd en zoals hiervoor omschreven wel bewezen gebleven is;

Overwegende dat hiervoor verwezen wordt naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, door beklaagden in hoger beroep niet weerlegd zijnde, en door Het Hof volledig beaamd en overgenomen;

Dat voor zoveel als nodig hieraan nog kan worden toegevoegd:

- zoals de eerste rechter terecht heeft gezegd, is er geen reden om de behandeling van de zaak uit te stellen of te schorsen in afwachting van de resultaten van een hangende administratieve procedure voor de Raad van State i.v.m. de exploitatievergunning van 10 februari 1998; deze maakt immers geen wettelijk beletsel uit (de door beklaagden aangekleefde andersluidende stelling ten spijt) voor de verdere uitoefening van de strafvordering en de behandeling van de zaak door de strafrechter;

- de eerste rechter heeft eveneens terecht de ingeroepen noodtoestand verworpen; een situatie die men zelf heeft gecreëerd en waarvan men de gevolgen kon voorzien kan nooit gelden als een noodtoestand; de eigen houding van beklaagden leidde tot het voor hen voorzienbare en als zodanig vermijdbare conflict van belangen;

- van een gedoogbeleid door de overheid is evenmin sprake zoals de eerste rechter oordeelkundig vaststelde; reeds op 20 december 1990 werd de exploitatievergunning geweigerd o.m. op grond dat de inrichting van beklaagden onverenigbaar is met de bestemming als landschappelijk waardevol agrarisch gebied; de brief van de burgemeester d.d. 1 september 1999 kan moeilijk aanzien worden als een bewijs van gedogen nu reeds door de hogere administratieve overheid nl. de Bestendige Deputatie op 11 juni 1998 de eerder door het college van burgemeester en schepenen verleende vergunning werd geweigerd;

- de terreinen waar de inbreuken gepleegd werden liggen in ruimtelijk kwetsbaar gebied, nl. landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

een landschappelijk waardevol agrarisch gebied is een agrarisch gebied met bijzondere waarde en derhalve dient het beschouwd als een ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van artikel 146 in fine van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (zoals

gewijzigd); de beweringen van de beklaagden desbetreffend in conclusie zijn niet van aard anders te moeten oordelen;

de omschrijving "landschappelijk waardevol" maakt een concretisering uit van het begrip "bijzonder"; de feitenrechter heeft niet de opportuniteit van de door de overheid gehanteerde zoneringen te beoordelen;

het is niet zeker dat de terreinen van beklaagden vroeger een oude stortplaats zouden geweest zijn nu volgens de milieuambtenaar van Wommelgem de grenzen daarvan buiten de terreinen van beklaagden vallen (zie stukken 118, 131); de brief van Ovam d.d. 1 februari 1999 geeft daarover geen uitsluitsel; uit hun stuk 21 blijkt eerder niet dat het om een oude stortplaats gaat (B06 is opslag);

- de aarden wallen, de ophoging van het terrein door puinafval en het terras zijn aanmerkelijke reliëfwijzigingen van de bodem en vallen in die zin zeker onder de wet van 29 maart 1962 en de latere wijzigingen;

dit is namelijk elke aanvulling, ophoging, uitgraving of uitdieping die de aard en de functie van het terrein wijzigt en waarbij niet de omvang van de wijziging als zodanig determinerend is dan wel de invloed van die wijziging op de bestemming, het gebruik en feitelijk uitzicht van het terrein; de verhardingen en ophogingen in deze zaak zijn niet verenigbaar met de bestemming van het gebied;

tevergeefs beweren beklaagden dat er geen zwembad en sauna geweest is nu zulks uit de vaststellingen en de foto's in het dossier blijkt (stukken 120, 178, 179); de bewering dat de sauna niet zou gewerkt hebben is niet relevant;

de bestemmingswijziging van de loods wordt niet betwist;

- er is wel degelijk sprake van het verwijderen of achterlaten, thans beheren, van afvalstoffen op de terreinen van beklaagden; de vaststellingen in het dossier zijn duidelijk; ten onrechte houden beklaagden voor als zouden alle aangetroffen afbraakmaterialen netjes in containers opgeslagen geweest zijn wat regelrecht strijdig is met de materiële vaststellingen (zie bv. en o.m. stukken 2 en 7/9); uit het fotodossier (stukken 170/179) blijkt dat het eerder om een stortplaats gaat; bij ontstentenis van nadere bepaling bij wet, heeft "achterlaten" zijn gewone betekenis: dit is

niet alleen het laten staan of liggen van een voorwerp waarvan men zich ontdoet, maar ook het veroorzaken en laten voortduren van de aldus ontstane toestand nadat de voortbrengende werking heeft opgehouden; aldus wordt met "achterlaten" niet alleen het storten, maar ook het verzuim om de gedeponeerde afval te verwijderen, bedoeld; doordat bij regelmatige controles telkens opnieuw werd vastgesteld dat de afvalstoffen zich her en der op de terreinen bevonden is er sprake van een voortdurende en permanente, steeds aangevulde, stockering/storten ook al zouden sommige afvalstoffen soms afgevoerd worden; het misdrijf van achterlaten duurt voort zolang de gedeponeerde afval niet is verwijderd;

overigens werd houtafval verbrand wat niet wordt ontkend (zie o.m. stukken 80, 206, 216);

vastgesteld werd ook dat de aarden wal opgeworpen werd met steenafval en glasafval en het terrein opgehoogd was met steenpuin;

de aangetroffen goederen waren alleszins goederen waarvan derden zich hebben willen ontdoen of zich al hadden ontdaan nu deze voor hen geen waarde meer hadden, niet meer konden aangewend worden voor het gebruik waartoe ze bestemd waren, en niet dienden om opnieuw in het normale handelscircuit te worden gebracht, of m.a.w. afvalstoffen;

stoffen behouden hun aard van afvalstof en blijven derhalve onderworpen aan de reglementering betreffende de afvalstoffen tot op het ogenblik dat zij bij derden die ze hergebruiken (wat beklagden niet zijn) worden afgeleverd, in het geval waarin het gaat om afvalstoffen die zonder enige voorbehandeling opnieuw kunnen worden hergebruikt, of, tot op het ogenblik dat zij zijn omgevormd, in geval het gaat om afvalstoffen die slechts na voorbehandeling kunnen worden gebruikt;

de bij beklagden, die geen geldig vergunde inrichting hadden, aangetroffen stoffen/voorwerpen konden geenszins rechtstreeks in hun totaliteit en zonder enige voorbehandeling worden ingezet ter vervanging van een primaire grondstof (zo o.m. de aangetroffen houtafval, roofing, plastic, vaten, steenafval, oude mazouttanks, oud ijzer);

op basis van de elementen van het straf dossier dient vastgesteld dat voor het overgrote deel van de aangetroffen goederen een ernstige voorbehandeling noodzakelijk was om ze eventueel terug tot hergebruik te bestemmen, dit wil zeggen het opnieuw aanwenden van het product/materiaal

voor hetzelfde doel of voor een soortgelijk doel als waarvoor zij oorspronkelijk bestemd waren; dat die noodzakelijke voorbehandeling alleszins meer is dan een loutere kleine herstelling of een eenvoudige behandeling; dat alleszins in afwachting van die voorbehandeling de stof haar karakter van afvalstof niet verliest;

- uit de stukken 2, 14, 121, 145, 148 blijkt afdoende dat er sprake is van meer dan 100 ton niet gevaarlijke afvalstoffen; er werd 600 m³ steenpuin aangetroffen (stuk 120); beklagde gaf toe dat er een mobiele breekinstallatie gebruikt werd (stukken 126, 206); uit o.m. stuk 72 blijkt de opslag van gevaarlijke afvalstoffen (oliën, mazout, natriumhypochloriet); op basis van de gegevens en vaststellingen van de verbalisanten neemt het Hof aan dat meer dan 10 ton schroot aanwezig was op de terreinen van beklagden (zie o.m. stukken 8, 71, 122);

- de tenlastelegging B.II eerste gedachtenstreepje wordt niet betwist (hun conclusie p. 23); de feiten sub B.II tweede gedachtenstreepje blijken afdoende o.m. uit de vaststellingen d.d. 20 november 1997 (zie stuk 120);

- van de aangetroffen mazouttanks wordt aangenomen dat ze wel voor de bedrijfsvoering dienen nu in de vergunningsaanvraag van 15 december 1997 sprake is van opslagplaatsen voor 5.000 liter witte en 3.000 liter rode dieselbrandstof (zie ook verklaring van beklagde stuk 388);

- het lozen van bedrijfsafvalwater heeft betrekking op het afstomen van bedrijfsvoertuigen zoals blijkt uit stuk 400;

- pas op 10 juni 1999 werd door het bedrijf van beklagden klasse 3 melding gedaan voor de rubrieken 15.1.1 (tenl. C.IV tweede gedachtenstreepje), 15.2 (tenl. C.II), 17.3.6.1.b (tenl. C.I) en 17.3.9.1;

- beklagden hebben inmiddels een aanvang genomen met de verwijdering van alle materialen op de kwestieuze terreinen te ; zij hebben de intentie hun bedrijf over te brengen naar een terrein in industriegebied gelegen te waarvoor zij een milieuvergunning hebben bekomen;

Overwegende dat de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A, B.I en II, C.I, II, III, IV tweede gedachtenstreepje en D.I 1 t/m 7 en II de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts een

straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste;

Overwegende dat rekening houdend met de persoon van de beklaagden, met het blanco strafregister van tweede beklaagde en het gunstig strafrechtelijk verleden van eerste beklaagde, de omstandigheden en ernst van de feiten, die een grove en langdurige miskennis uitmaken van het milieurecht en van de goede ruimtelijke ordening en anderzijds rekening houdend met de inspanningen om hun bedrijf in regel te stellen op een ander terrein en voorzien van de nodige vergunningen, de beklaagden voor deze vermengde feiten dienen bestraft met een geldboete van 2.000 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 9.915,74 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;

Overwegende dat nu de beklaagden vroeger nog niet veroordeeld zijn geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden de bestraffing deels met uitstel wordt verleend, zoals hierna bepaald, om hen in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen ertoe aan te zetten de milieuwetgeving zorgvuldig te respecteren;

Dat de duur van de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete;

Overwegende dat de gunst van de opschorting zoals gevraagd door beklaagden niet van aard is om hen op een adequate manier te wijzen op hun maatschappelijke verplichtingen;

Overwegende dat de eerste rechter terecht beklaagden heeft bevolen op de kwestieuze percelen te Wommelgem alle resterende afvalstoffen te verwijderen (tenlastelegging A) doch dat de termijn waarbinnen dit dient te gebeuren dient bepaald op twee jaar vanaf de betekening van dit arrest; dat deze verplichting hen wordt opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 200 euro per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot de verwijdering binnen de opgelegde termijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na vermelde termijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend;

Overwegende dat de eerste rechter eveneens terecht aan de beklaagden een exploitatieverbod m.b.t. de inrichting te heeft opgelegd gesteund op de weerhouden inbreuken voorzien onder B en C en

dit vanaf heden tot aan het verkrijgen van de nodige milieuvergunningen; dat deze verplichting hen wordt opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 200 euro per vaststelling dat door beklaagden niet vrijwillig gevolg wordt gegeven aan dit exploitatieverbod binnen de opgelegde termijn, met dien verstande dat die dwangsom pas zal verbeuren in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend;

Overwegende dat nu de feiten sub D.I en II bewezen gebleven zijn dient ingegaan op de herstellvordering desbetreffend van het college van burgemeester en schepenen van

en de stedenbouwkundig inspecteur zoals afdoende gemotiveerd in de vordering tot herstel d.d. 17 maart 1997 en de brieven van 24 oktober 1997 en 4 augustus 2000;

Overwegende dat de herstellvordering zowel intern als extern wettig is en, binnen de beperking van de vervolgde feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel beoogt van de gevolgen van de door de beklaagden gepleegde misdrijven; dat zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk is;

Overwegende dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden doordat het zwembad inmiddels werd verwijderd (stuk 410);

Dat het volledig herstel in deze zaak inhoudt:

- de afbraak van de wederrechtelijke constructies nl. het verwijderen van het terras, de houten sauna, het houten tuinhuis, de aarden wallen en de ophoging van het terrein en het ongedaan maken van de bestemmingswijziging van de loods;

Overwegende dat de termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 2 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren;

Overwegende dat het gepast is om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 125 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde herstelltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de

hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidige arrest vooraf werd betekend;

Op burgerrechtelijk gebied:

Overwegende dat het Hof onbevoegd is om kennis te nemen van de burgerlijke vordering in zoverre gesteund op de feiten sub B.III en C.IV eerste gedachtenstreepje, gelet op de vrijspraak;

Overwegende dat de vordering van de burgerlijke partijen voor het overige op zich niet betwist is en bewezen is aan de hand van de voorgebrachte stukken en derhalve dient gegrond verklaard;

Dat het bestreden vonnis op dit vlak volledig dient beaamd en bevestigd met de enkele specificatie dat de 1 euro provisioneel toegekende schadevergoeding de materiële en morele schade dekt;

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Met eenparigheid van stemmen,

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50, 65, 66 strafwetboek
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878
- 2, 3, 12, 14, 15 tot 32, 56, 58, 59, 60 van het decreet van 2 juli 1981
- 2, 3, 4, 39, 40, 46 van het decreet van 28 juni 1985
- 1, 2, 5, 80 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991
- rubrieken 2.2.1.c)2°, 2.2.1.e, 2.2.2.b.2°, 2.3.6.a.2°, 2.2.1.a, 2.2.2.c.2°, 17.3.9.3°, 2.2.2.a.1°, 17.3.6.1°b), 15.2, 3.1.1°, 15.1.1° bijlage aan het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van

29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003

- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 1.2° van de wet van 24 december 1993
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 44, 45 strafwetboek
- 1382 burgerlijk wetboek
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Stelt vast dat de verjaring van de strafvordering rechtsgeldig werd gestuit;

Het bestreden vonnis wijzigend;

Past de omschrijving der feiten aan zoals hiervoor gezegd (pagina 10);

Verklaart de beklaagden niet schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub B.III en C.IV eerste gedachtenstreepje, spreekt hen hiervan vrij en ontslaat hen van de uit dien hoofde uitgesproken veroordelingen;

Verklaart de beklaagden schuldig aan de overige hen ten laste gelegde feiten zoals aangepast;

Veroordeelt de beklaagden wegens deze vermengde feiten ieder tot:

- een geldboete van 2.000 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 9.915,74 euro (NEGENDUIZEND NEGENHONDERD VIJFTIEN EURO en VIERENZEVENTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van DRIE MAANDEN;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 1995 doch niet na 31 december 2001;

Verleent aan beklaagden uitstel van tenuitvoerlegging van de geldboete van een gedeelte van 1.500 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 7.436,80 euro (ZEVENDUIZEND VIERHONDERD ZESENDERTIG EURO en TACHTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van TWEE MAANDEN gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden, zodat een gedeelte van 500 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 2.478,94 euro (TWEEDUIZEND VIERHONDERD ACHTENZEVENTIG EURO en VIERENNEGENTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van EEN MAAND effectief blijft;

Verplicht beide beklaagden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan ieder der veroordeelden een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Beveelt beklaagden overeenkomstig artikel 59 § 1 van het Afvalstoffendecreet op de kwestieuze percelen te alle resterende afvalstoffen te verwijderen (tenlastelegging A) binnen een termijn van TWEE JAAR vanaf de betekening van dit arrest onder verbeurte van een dwangsom van TWEEHONDERD EURO per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot de verwijdering binnen de opgelegde termijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na vermelde termijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend;

Legt aan de beklaagden overeenkomstig artikel 39 § 2 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning een exploitatieverbod op m.b.t. de inrichting te gesteund op de weerhouden inbreuken voorzien onder B en C en dit vanaf heden tot aan het verkrijgen van de nodige milieuvergunningen

onder verbeurte van een dwangsom van TWEEHONDERD EURO per vaststelling dat door beklaagden niet vrijwillig gevolg wordt gegeven aan dit exploitatieverbod binnen de opgelegde termijn, met dien verstande dat die dwangsom pas zal verbeuren in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend;

M.b.t. de herstellvordering;

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert:

de afbraak van de wederrechtelijke constructies nl. het verwijderen van het terras, de houten sauna, het houten tuinhuis, de aarden wallen en de ophoging van het terrein en het ongedaan maken van de bestemmingswijziging van de loods

binnen de termijn van TWEE JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen twee jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Op burgerrechtelijk gebied;

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke vordering in zoverre gesteund op de feiten sub B.III en C.IV eerste gedachtenstreepje, gelet op de vrijspraak;

Verklaart de vorderingen van de burgerlijke partijen voor het overige ontvankelijk en gegrond als volgt;

Veroordeelt de beklaagden om te betalen aan de burgerlijke partijen en een provisionele schadevergoeding van EEN EURO, materieel en moreel vermengd, te vermeerderen met de vergoedende interesten vanaf 13 december 1996 tot op heden en vanaf heden met de gerechtelijke interesten tot de dag der algehele betaling en de kosten;

de kosten:

Veroordeelt beklaagden tot de kosten van de strafvordering en de burgerlijke vordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 159,56 euro, deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans weerhouden en bewezen feiten;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
TWEËNTWINTIG FEBRUARI TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier